

Конвенција бр. 98

Конвенција за примената на принципите за правото на организирање и колективно договарање, 1949 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата триесет и втора седница на 8 јуни 1949 година, и

Одлучувајќи да усвои определени предлози во однос на примената на принципите на правото на организирање и колективно договарање, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција,

на први јули, илјада деветстотини четириесет и деветта година, ја донесува следнава Конвенција, која може да се наведува како Конвенција за слободата на здружување и заштита на правото на организирање, 1949 г.:

Член 1

1. Работниците имаат право на соодветна заштита од постапки на антисиндикална дискриминација во однос на нивното вработување.

2. Таквата заштита треба да се примени посебно во однос на одлуките коишто имаат цел...

(а) да условуваат вработување работник со незачленување во синдикат или со напуштање членство во синдикат;

(б) да предизвикаат отпуштање од работа или некој друг начин на оштетување на работникот заради причини поврзани со членство во синдикат или заради учество во синдикални активности надвор од работното време или со дозвола на работодавачот во рамките на работното време.

Член 2

1. Организациите на работниците и на работодавачите имаат право на соодветна заштита од какви било постапки со кои тие или нивните претставници или членови се мешаат едни на други во нивното основање, дејствување или управување.

2. Особено постапките што имаат цел да промовираат формирање организации на работници коишто би биле под доминација на работодавачите или организациите на работодавачите, или финансиска или друга поддршка на организациите на работниците со намера ставање на овие организации под контрола на работодавачите или организациите на работодавачите, ќе се сметаат за постапки на мешање во смисла на овој член.

Член 3

Согласно националните услови, мора, ако е потребно, да се воспостават соодветни механизми за да се обезбеди почитување на правото на организирање дефинирано во претходните членови.

Член 4

Мерки соодветни на националните услови мора, ако е потребно, да бидат преземени со цел да се охрабри и да се промовира целосен развој и користење механизми на доброволно договарање помеѓу работодавачите или организациите на работодавачи и организациите на работниците, со цел регулирање на условите на вработување преку колективни договори.

Член 5

1. Степенот до којшто гаранциите обезбедени со оваа Конвенција ќе се применуваат на вооружените сили и полицијата ќе се утврди со националното законодавство.

2. Согласно принципот утврден во член 19, став 8 на Уставот на Меѓународната организација на трудот, нема да се смета дека ратификацијата на оваа Конвенција од која било членка ја ограничува примената на постојните закони, одлуки, обичаи или договори со кои припадниците на вооружените сили или полицијата уживаат кое било право гарантирано со оваа Конвенција.

Член 6

Оваа Конвенција не ја уредува положбата на јавните службеници кои работат во државната управа, ниту треба да се толкува дека влијае врз нивните права или статус на кој било начин.

(Завршни одредби)